

Lekolar®

19689 | Guldlock/Bockarna Bruse

Guldlock och de tre björnarna

En gång för mycket länge sedan, i en tyst skog, bodde en björnfamilj; Pappa Björn, Mamma Björn och Lilla Björn. En morgon, väldigt tidigt, satte sig alla tre ner vid bordet och Mamma Björn satte fram gröt i 3 skålar, en stor skål, en mellanstor skål och en liten skål.

Varje björn tog en sked av gröten och sa allihop att den var för varm för att äta. Pappa Björn sa, "Låt oss gå en promenad så blir gröten kallare". Så de lämnade sina tre skålar med gröt och gick ut på en promenad i skogen.

Några minuter senare kom en liten flicka som hette Guldlock skuttande genom skogen. Hon kallades Guldlock för hon hade långt gyllene hår. När hon närmade sig de tre björnarnas stuga började hon känna en doft av god söt gröt i luften. Hon följde doften och kom snart till dörren på stugan. Hon knackade på dörren. "Hallå! Är det någon hemma?" ropade hon. När ingen svarade så öppnade hon sakta dörren och steg in.

När Guldlock gick in i köket såg hon de tre grötskålarna på bordet. Hon blev plötsligt väldigt hungrig så hon satte sig ner vid bordet och tog en sked av gröten i den stora skålen. Hon utbrast, "Åh! Den är gröten är för varm!" Hon flyttade sig till den mellanstora grötskålen och efter hon tagit en sked av den så klagade hon, "Den här gröten är för söt." Tillslut satte hon sig vid den minsta grötskålen. "Mmm, den är gröten är precis rätt", sa hon och åt upp alltihop.

Efter att hon ätit gröten, gick hon genom rummet och där stod tre stolar; en stor stol, en mellanstor stol och en liten stol. Hon satte sig på den största stolen, "Åh, den här stolen är för hård," sa hon. Så hon flyttade sig till den mellanstora stolen och satte sig på den. "Den här stolen är för mjuk", klagade hon. Tillslut gick hon till den minsta stolen och satte sig på den och den var helt perfekt. Plötsligt hörde hon ett krakande och brakande och benet på stolen gick sönder och hon ramlade ner på golvet. "Åh kära nån, jag hoppas ingen blir arg på mig för att jag tog sönder deras lilla stol." sa hon.

Guldlock började känna sig mycket sömning och hon beslutade sig för att se om där fanns någon bekväm säng att ligga i. Hon gick uppför den krokiga trappan och där såg hon tre sängar; en stor säng, en mellanstor säng och en liten säng. Hon bestämde sig för att prova den stora sängen först. "Den här sängen är för hård!" ropade hon. Sen provade hon den mellanstora sängen, men den var för mjuk. Tillslut la hon sig i den lilla sängen och den var precis rätt. Inom några minuter hade hon somnat.

En liten stund senare kommer de Tre Björnarna hem igen. De öppnade stugans dörr och gick in, de såg fram emot att äta sin gröt. De satte sig ner vid bordet. Pappa Björn tittade på sin gröt, kliade sig i

huvudet, och sa "Någon har ätit av min gröt." Mamma Björn tittade i sin skål och sa, "Någon har ätit av min gröt." Lilla Björn utbrast, "Någon har ätit av min gröt och den har ätit upp alltihop!" Lilla Björn brast i ut i tårar.

De tre Björnarna var mycket förbryllade över gröten som hade försvunnit från Lilla Björns skål. De gick genom stugan till sina stolar för att fundera över det och Pappa Björn satte sig på sin stora stol. Han reste sig omedelbart och sa, "Någon har suttit i min stol." Mamma Björn satte sig på sin mellanstora stol och utbrast, "Någon har suttit på min stol också!", "Någon har suttit på min stol och den har tagit sönder den", ropade Lilla Björn och brast i tårar ännu en gång.

Björnfamiljen var fortfarande mycket fundersamma och bestämde sig för att gå upp och titta på övervåningen. När de gick in i sängkammaren, upptäckte Pappa Björn att filtarna på hans säng var skrynkliga och i en enda röra. "Någon har sovit i min säng!" röt Pappa Björn. "Någon har sovit i min säng också" skrek Mamma Björn, hon tittade på sin kudde som var ihopskrynklad. "Någon har sovit i min säng också!" ropade Lilla Björn, " och hon är fortfarande kvar!"

Alla björnarna tittade på Guldlock där hon låg och sov djupt. Allt ljud och rörelse störde henne och hon vaknade och såg de Tre Björnarna som stod och tittade argt på henne. Hon hoppade upp från Lilla Björns säng, sprang snabbt nerför trappan, genom rummet med stolarna, genom köket och ut genom ytterdörren in i skogen. Aldrig mer kom Guldlock till de Tre Björnarnas stuga.

De Tre Bockarna Bruse

Det var en gång tre Bockar Bruse som bodde vid en vacker dal med en å som rann rakt igenom dalen. Bockarna Bruse bodde på ena sidan av dalen och de längtade efter att gå till den andra sidan där det fanns en grönskande äng med mjukt, grönt gräs.

Men tyvärr var det hårda strömmar i ån och var för farlig att korsa till fots. Det enda sättet att komma över ån var över en liten träbro som band samman de två olika ängarna. Men ingen hade tidigare lyckats att korsa bron för att den vaktades av ett ruskigt och elakt troll.

Varje dag tittade de tre Bockarna Bruse längtansfullt på den grönskande ängen över floden där gräset var grönare och en dag bestämde de sig för att gå över bron. Lilla Bocken Bruse sprang före de andra. Han kom fram först och trots att han var lite rädd tog han sig sakta över bron. Trip, Trap, Trip, Trap, lät det när hans små klövar trampade på bron. Plötsligt hördes en röst under bron, "Vem är det som vågar gå på min bro?" Den lilla Bocken Bruse stelnade till av rädsla och ett ögonblick senare dök det elaka trollet upp framför honom. "Det är bara jag, lilla Bocken Bruse, och jag ska äta det gröna gräset."

"Åh nej, det ska du inte." röt trollet. "Ingen korsar min bro, jag skall äta dig till frukost."

"Snälla troll, ät inte upp mig" bad den lilla Bocken Bruse. "Min bror är mycket större än mig och han kommer snart."

Det stora, elaka trollet tänkte en stund och beslöt sig tillslut för att han skulle vänta tills brodern kom för han skulle vara en större måltid. "Gå över bron och ät grönt gräs så äter jag upp dig när du kommer tillbaka." sa trollet. Så, den lilla Bocken Bruse travade över bron och gick iväg för att äta.

En liten stund senare kom den mellersta Bocken Bruse. Trip, Trap, Trip, Trap, lät det när hans klövar trampade på bron. Återigen hördes en röst som kom under bron, "Vem är det som vågar gå på min bro?"

"Det är bara jag, mellan Bocken Bruse, jag ska gå till den frodiga, gröna ängen för att äta det fina, gröna gräset."

"Ingen får lov att gå över min bro utan tillåtelse." skrek trollet. "Jag ska äta dig till frukost."

"Snälla troll, ät inte upp mig" bad den mellersta Bocken Bruse. "Jag är inte den största Bocken Bruse, min bror är mycket större än mig och han kommer snart." Återigen tänkte trollet en stund, han kunde inte motstå tanken av att äta den allra största av Bockarna Bruse och beslöt sig tillslut för att han skulle vänta.

"Gå över bron så du kan äta det gröna gräset och leka, jag äter dig när du kommer tillbaka." Sa trollet. Så, den mellersta Bocken Bruse travade över bron och gick iväg för att äta och leka.

Tillslut kom den största av Bockarna Bruse. Trip, Trap, Trip, Trap, lät det när hans stora klövar trampade på bron. Än en gång hördes det en röst som kom under bron, "Vem är det som vågar gå på min bro?"

"Det är jag, den stora Bocken Bruse, jag är på väg till den frodiga, gröna ängen för att äta mjukt, grönt gräs."

"Åh nej, det ska du inte. Ingen går på min bro." sa trollet. "Jag ska äta dig till frukost."

"Försök du." sa den stora Bocken Bruse och han sänkte sina horn och sprang mot trollet. CRASH! Han stångade trollet, kastade honom högt upp i luften. Upp och iväg flög han innan han landade med ett splash rakt ner i ån. De hårda strömmarna i ån gjorde så att vattnet forsade trollet snabbt bort från dalen och han har aldrig setts eller hörts till igen.

När den stora Bocken Bruse gick över bron som trollet tidigare hade vaktat, kände han sig väldigt stolt. Nu kunde alla gå över bron när de kände för det. Han träffade sina bröder på den frodiga, gröna ängen där det växte gräs som var mjukt och grönt, sen levde de lycklig i alla sina dagar.